

A SS Mujibur Rahman bin Mohd Sultan lwn Pendakwa Raya

MAHKAMAH RAYUAN (PUTRAJAYA) — RAYUAN JENAYAH NO
J-05-300-11 TAHUN 2011

B APANDI ALI, MAH WENG KWAI HHMR DAN ZAWAWI SALLEH H
20 NOVEMBER 2012

C *Prosedur Jenayah — Pembelaan — Pertahanan diri dan pergaduhan mengejut — Sama ada kes pendakwaan melampaui keraguan munasabah — Sama ada kes pembelaan menimbulkan sebarang keraguan munasabah — Sama ada hakim bicara khilaf dari segi undang-undang dan fakta dalam menolak pembelaan-pembelaan perayu — Sama ada keperluan-keperluan Pengecualian 4 s 300 Kanun Keseksaan dipenuhi — Kanun Keseksaan s 300 Pengecualian 4*

D *Prosedur Jenayah — Rayuan — Rayuan terhadap sabitan dan hukuman — Kesalahan membunuh — Tertuduh menetak kepala si mati dengan parang — Sabitan bagi pertuduhan — Hukuman gantung sampai mati — Kanun Keseksaan s 302*

E AmBank (M) Bhd telah mendapatkan perkhidmatan si mati yang menjalankan perniagaan menarik balik kereta, untuk menarik kereta perayu kerana gagal membayar enam ansuran bulanan sewa beli kereta tersebut. Anak si mati ('SP2') memberi keterangan bahawa dia, bersama-sama dengan empat orang rakan sekerja yang lain telah ke tempat kejadian iaitu rumah kediaman perayu dan telah diberitahu oleh adik perayu ('tertuduh kedua') bahawa perayu tiada di rumah dan SP2 diminta supaya menunggu sehingga perayu datang. Selepas menunggu di luar rumah tersebut selama tiga jam, SP2 memberitahu si mati mengenai masalah dalam urusan penarikan balik kereta tersebut dan si mati sendiri telah datang ke tempat kejadian. 10 minit kemudian, perayu tiba dan mengajak si mati masuk ke dalam rumahnya untuk berbincang. SP2, yang hanya berdiri di luar pintu hadapan rumah tersebut yang sedang terbuka, telah melihat perayu menetak kepala si mati dengan sebilah parang panjang.

G Akibatnya, si mati meninggal dunia dan laporan perubatan menjelaskan bahawa kecederaan si mati adalah fatal kerana telah mengakibatkan terpotongnya salur darah utama. Pada asalnya, perayu telah dituduh di bawah s 302 Kanun Keseksaan ('Kanun') bersama-sama dengan tertuduh kedua atas kesalahan membunuh. Di akhir kes pendakwaan, tertuduh kedua telah dilepas dan dibebaskan tanpa dipanggil untuk membela diri. Perayu pula dipanggil membela diri atas satu pertuduhan pindaan yang mana elemen niat bersama telah dipotong. Pembelaan perayu adalah pertahanan persendirian dan pergaduhan mengejut. Menurut perayu, ketika mempelawa si mati masuk, beberapa orang pekerja si mati yang bersenjatakan parang, besi dan kunci

H

I

stereng turut serta masuk ke dalam rumah tersebut dan telah bertindak agresif. Terperanjat dan merasa marah, perayu telah merampas parang yang dipegang oleh salah seorang daripada mereka dan melibaskan parang tersebut ke arah mereka. Menurutnya, dia cuba menepis kunci stereng dengan parang yang dipegangnya tetapi telah terkena kepala si mati. Perayu menghujahkan bahawa dia tidak berniat untuk mencederakan sesiapa tetapi hanya bertindak untuk mempertahankan diri, isteri dan ahli keluarganya yang berada di dalam rumah tersebut. Di akhir kes pembelaan, perayu didapati bersalah dan disabitkan atas pertuduhan dan dijatuhkan hukuman gantung sampai mati. Terkilan dengan sabitan dan hukuman tersebut, perayu merayu dan menghujahkan bahawa hakim bicara telah khilaf dari segi undang-undang dan fakta dalam menilai pembelaan perayu iaitu pergaduhan mengejut dan hak pertahanan persendirian. Merujuk kepada Pengecualian 4, s 300 Kanun, dihujahkan lagi bahawa kesalahan yang dilakukan oleh perayu bukanlah terjumlah kepada membunuh tetapi homisid salah yang tidak terjumlah kepada membunuh, yang boleh dihukum di bawah s 304 Kanun.

A

B

C

D

Diputuskan, menolak rayuan dan mengekalkan sabitan dan hukuman:

- (1) Tiada apa-apa kesilapan dan/atau salah arah diri oleh hakim bicara dalam membuat penemuan fakta dalam kes ini. Penemuan yang dibuat oleh hakim bicara telah disokong oleh keterangan yang ada di hadapannya (lihat perenggan 45).
- (2) Dalam Pengecualian 4 kepada s 300 Kanun, terdapat empat keperluan atau syarat yang perlu dibuktikan oleh perayu bagi melepaskan diri daripada kesalahan membunuh atas alasan bahawa kematian adalah akibat dari pergaduhan mengejut, iaitu: terdapat pergaduhan mengejut; tiada rancangan terdahulu; perbuatan dilakukan tatkala naik perasaan berang; dan bahawa perayu tidak mengambil peluang yang tidak berpatutan dan tidak bertindak secara kejam atau luar biasa. Adalah menjadi undang-undang mantap bahawa bagi membolehkan pembelaan pergaduhan mengejut terpakai, keempat-empat keperluan di bawah Pengecualian 4 s 300 Kanun haruslah dipenuhi (lihat perenggan 30, 33–34).
- (3) Dalam kes ini, tidak berlaku sebarang pergaduhan mengejut. Pembelaan ini tidak terpakai kepada perayu kerana kesemua keperluan bagi Pengecualian 4 telah tidak dipenuhi, terutamanya elemen bahawa perayu tiada mengambil peluang yang tidak berpatutan atau tiada bertindak secara kejam atau luar biasa. Keterangan yang ada dalam kes ini menunjukkan bahawa kecederaan yang dialami oleh si mati ialah satu kecederaan luka potong yang dalam di kepala serta lebam di tempat yang sama. Justeru, adalah jelas perayu telah mengambil peluang tidak berpatutan dan bertindak secara kejam atau luar biasa apabila menyerang si mati yang tidak mempunyai apa-apa senjata (lihat perenggan 33 & 36).

E

F

G

H

I

- A (4) Berdasarkan prinsip undang-undang pertahanan diri, hakim bicara tepat dalam menolak pembelaan yang dikemukakan oleh perayu. Keputusan hakim bicara adalah berdasarkan analisa dan penilaian yang betul terhadap keterangan yang dikemukakan di hadapannya. Dilihat dari rentetan peristiwa kes ini seperti yang dikemukakan oleh saksi-saksi,
- B tiada keputusan lain yang boleh dibuat oleh hakim bicara (lihat perenggan 43 & 45).

[English summary]

- C AmBank (M) Bhd had obtained the services of the deceased who was running a car repossession business, to repossess the appellant's car for failing to pay six monthly hire purchase instalments for the car. The son of the deceased ('SP2') testified that he, together with four other colleagues had gone to the place of the incident, ie the appellant's house and was told by the appellant's brother ('second appellant') that the appellant was not at home and SP2 was asked to wait until the appellant arrived. After waiting outside the house for three hours,
- D SP2 told the deceased about the problems in the arrangement for the repossession and the deceased himself had come to the place of incident. 10 minutes later, the appellant arrived and invited the deceased into the house for a discussion. SP2, who was standing outside the front door of the house which
- E was wide open, saw the appellant slash the deceased on the head with a piece of long machete. As a result, the deceased died and the medical report described the injuries on the deceased were fatal as it had caused the main blood vein severed. Originally, the appellant was charged under s 302 of the Penal Code ('the Code') together with the second accused for the offence of murder. At the
- F end of the prosecution case, the second accused was discharged and acquitted without being called for defence. The appellant was told to enter his defence on an amended charge where the element of common intention was deleted. The appellant's defence was one of self defence and sudden fight. According to the
- G appellant, while inviting the deceased in, a few of the employees of the deceased, who were armed with machete, iron and steering lock had also entered the house and acted aggressively. Shocked and angry, the appellant confiscated the machete held by one of them and swung the machete towards them. According to him, he was trying to fend off the steering lock with the
- H machete held by him but it hit the deceased on the head. The appellant contended that he had no intention to injure anyone but had acted to defend himself, his wife and family members who were in the house. At the end of the prosecution's case, the appellant was found guilty of the charge and was sentenced to hang till death. Aggrieved by the conviction and sentence, the
- I appellant appealed and contended that the trial judge had erred in law and facts in evaluating the appellant's defence ie the sudden fight and right to self defence. Referring to Exception 4 of s 300 of the Code, it was further contended that the offence committed by the appellant did not amount to

murder but culpable homicide not amounting to murder, which was punishable under s 304 of the Code. A

Held, dismissing the appeal and affirming the conviction and sentence:

- (1) There was no any error and/or misdirection by the trial judge in making the finding of facts in this case. The findings made by him was supported by the evidence before him (see para 45). B
- (2) In Exception 4 to s 300 of the Code, there were four requirements or conditions to be proven by the appellant to relieve himself from the offence of murder on the ground that the death was caused by sudden fight, ie: there was sudden fight; no premeditation; the act was committed in the heat of passion; and without the appellant having taken undue advantage or acted in a cruel or unusual manner. It was an established law that in order to enable the defence of sudden fight applicable, all four requirements under Exception 4 to s 300 of the Penal Code must be satisfied (see paras 30, 33–34). C D
- (3) In this case, there was no any sudden fight. The defence was not applicable to the appellant as all the requirements for Exception 4 was not satisfied, especially the element that the appellant did not take undue advantage or had not acted in a cruel or unusual manner. The evidence available in this case showed that the injuries suffered by the deceased were injuries of deep cut on the head as well as swelling at the same spot. Hence, it was clear that the appellant had taken undue advantage and acted in a cruel or unusual manner when attacking the deceased who was unarmed (see paras 33 & 36). E F
- (4) Based on the principle of law on self defence, the trial judge was correct in dismissing the defence adduce by the appellant. The decision of the trial judge was based on the correct analysis and evaluation against the evidence adduced before him. In view of the chronology of events as adduced by the witnesses, there was no other decision that could be made by the trial judge (see paras 43 & 45).] G

Nota-nota

Untuk kes-kes mengenai rayuan terhadap sabitan dan hukuman, lihat 5(1) *Mallal's Digest* (4th Ed, 2012 Reissue) perenggan 200–201. H

Kes-kes yang dirujuk

Abdul Razak bin Dalek v PP [2010] 4 MLJ 725; [2010] 6 CLJ 357, MP (dirujuk) I

Andy bin Bagindah v PP [2000] 3 MLJ 644; [2000] 3 CLJ 289, MR (dirujuk)

Darshan Singh v State of Punjab AIR 2010 SC 1212, MA (diikut)

Dato Mokhtar bin Hashim & Anor v PP [1983] 2 MLJ 232; [1983] CLJ 101 (Rep); [1983] 2 CLJ 10, MP (dirujuk)

- A** *Ikau anak Mail v PP* [1973] 2 MLJ 153, MP (dirujuk)
Joseph Che Suan @ Swan Bin Ajuk v PP (Rayuan Jenayah No S-05–250 Tahun 2009) (tidak dilaporkan), MR (dirujuk)
Kikar Singh v State of Rajasthan AIR 1993 SC 2426, MA (dirujuk)
Lee Chin Hock v PP [1972] 2 MLJ 30, MP (dirujuk)
- B** *Lee Thian Beng v PP* [1972] 1 MLJ 248, MP (dirujuk)
Mohamed Kunjo v PP [1978] 1 MLJ 51, PC (dirujuk)
PP v Mohd Zahari bin Embong [2013] 1 MLJ 201; [2012] 1 LNS 471, MR (dirujuk)
State of Rajasthan v Islam (2011) 6 SCC 343, MA (dirujuk)
- C** *Sukhdev v State of Punjab* (2007) 15 SCC 364, MA (dirujuk)
Sum Yat Loy v Pendakwa Raya (Rayuan Jenayah No W-05–11 Tahun 2009) (tidak dilaporkan), MR (dirujuk)
Tan Chor Jin v PP [2008] 4 SLR(R) 306, MR (diikut)
Tan Hung Yeoh v PP [1999] 3 SLR 93, MT (dirujuk)
- D** *T Paramasparan all Thanigajalam v PP* [2012] 2 MLJ 545; [2012] 4 CLJ 309, MR (dirujuk)
Wan Marzuki Wan Abdullah v PP [2008] MLJU 285; [2008] 4 CLJ 631, MR (dirujuk)
- E** **Undang-undang yang dirujuk**
 Akta Keterangan 1950 s 105
 Kanun Keseksaan ss 34, 96, 97, 99(3), 100, 300, 302, 304
 Kanun Keseksaan [IND]
 Kanun Keseksaan [SG]
- F** **Rayuan daripada:** Perbicaraan Jenayah No 45–21 Tahun 2009 (Mahkamah Tinggi, Johor Bahru)
Rosli Kamaruddin (Rosli Kamaruddin & Co) bagi pihak perayu.
- G** *Tengku Amir bin Tengku Abdul Rahman (Timbalan Pendakwa Raya, Jabatan Peguam Negara) bagi pihak pendakwaan.*

Zawawi Salleh H (menyampaikan penghakiman mahkamah):

H

LATAR BELAKANG KES

- I** [1] Di hadapan Mahkamah Tinggi Johor Bahru, perayu ('tertuduh pertama') telah dihadapkan dengan satu pertuduhan melakukan kesalahan membunuh yang boleh dihukum di bawah s 302 Kanun Keseksaan ('KK') bersama-sama dengan seorang yang bernama Aman Shah bin Supi ('tertuduh kedua'). Di akhir kes pendakwaan, tertuduh kedua telah dilepas dan dibebaskan tanpa dipanggil membela diri, manakala perayu pula telah dipanggil membela diri

atas satu pertuduhan pindaan di mana elemen niat bersama di bawah s 34 KK telah dipotong dalam pertuduhan pindaan tersebut.

A

[2] Pertuduhan pindaan terhadap perayu ialah seperti berikut:

Bahawa kamu pada 27 Mac 2008 jam lebih kurang 4.55 petang di No. 16, Jalan Utama 39, Taman Utama, Pekan Nenas, di dalam daerah Pontian di dalam negeri Johor Darul Ta'zim telah membunuh Wong Tuck Kheong (KPT:560708-08-5763) dan dengan itu kamu telah melakukan satu kesalahan yang boleh dihukum di bawah seksyen 302 Kanun Keseksaan.

B

[3] Di akhir kes pembelaan, perayu telah didapati bersalah dan disabitkan dengan kesalahan yang dipertuduhkan terhadapnya serta dihukum gantung sampai mati mengikut undang-undang.

C

[4] Terkilan dengan sabitan dan hukuman hakim bicara, perayu telah membuat rayuan ke mahkamah ini. Kami telah mendengar rayuan ini pada 1 Oktober 2012. Di akhir pendengaran rayuan, kami mendapati rayuan ini tidak bermerit dan dengan sebulat suara telah menolaknya. Sabitan dan hukuman yang dibuat oleh hakim bicara telah disah dan dikekalkan.

D

E

[5] Kini kami memperturunkan alasan-alasan keputusan terperinci kami.

FAKTA KES

[6] Memandangkan hakim bicara telah meringkaskan fakta kes dengan teliti dan lengkap dalam alasan penghakimannya, kami hanya perlu menyatakan fakta-fakta yang relevan dengan isu-isu yang dibangkitkan oleh peguambela terpelajar sahaja dalam rayuan ini.

F

[7] Tragedi malang ini berbangkit dari kegagalan tertuduh kedua untuk membayar enam ansuran bulanan sewa-beli sebuah kereta Proton Wira bernombor pendaftaran WDG 1826 ('kereta tersebut') kepada pihak Ambank (M) Bhd. Jumlah yang tertunggak ialah sebanyak RM4,103.57.

G

[8] Pihak AmBank (M) Bhd ingin menarik balik kereta tersebut dan telah mendapatkan perkhidmatan si mati (Wong Tuck Kheong) yang menjalankan perniagaan menarik balik kereta ('car reposessor'). Antara pekerja si mati ialah anaknya sendiri ('SP2').

H

[9] Pada 27 Mac 2008, jam lebih kurang 1.40 petang, SP2 bersama-sama dengan empat orang rakan sekerja telah pergi ke tempat kejadian, iaitu di No 16, Jalan Utama, Pekan Nenas, Pontian, yang merupakan sebuah rumah kediaman tertuduh kedua ('rumah tersebut'), dengan berbekalkan sekeping

I

- A 'Repossession Order' bagi tujuan menarik balik kereta tersebut. SP2 mendapati kereta tersebut terletak di dalam pagar rumah tersebut. Tertuduh kedua memberitahu SP2 bahawa kereta tersebut sebenarnya adalah kepunyaan abangnya iaitu perayu. Tertuduh kedua meminta SP2 supaya menunggu sehingga perayu datang.
- B [10] Selepas menunggu di luar rumah tersebut selama tiga jam, SP2 telah menerima panggilan telefon daripada si mati yang bertanyakan mengenai masalah dalam urusan penarikan balik kereta tersebut. Kemudiannya, si mati telah datang ke tempat kejadian. Ini diikuti dengan kedatangan perayu ke
- C tempat kejadian 10 minit selepas itu. Perayu, si mati dan SP2 telah berbincang di luar rumah tersebut.
- D [11] Apa yang berlaku seterusnya telah diceritakan oleh SP2 dengan terperinci. Mengikut SP2, setelah berbincang selama 10 minit di luar rumah tersebut, perayu telah memberitahu bahawa kunci kereta tersebut berada di dalam rumah tersebut. Justeru, perayu telah mengajak si mati untuk masuk ke dalam rumah tersebut. Si mati telah mengekori perayu masuk ke dalam rumah tersebut. SP2 turut mengekori dari belakang tetapi tidak masuk ke dalam rumah tersebut. SP2 hanya berdiri di luar pintu hadapan rumah tersebut yang
- E pada ketika itu sedang terbuka.
- F [12] SP2, yang merupakan saksi mata ('eye-witness') penting pendakwaan, seterusnya menyatakan bahawa beliau melihat si mati yang sedang hendak duduk di sofa di dalam rumah tersebut telah ditetak oleh perayu dengan sebilah parang panjang. SP2 hanya melihat perayu seorang sahaja yang menetak kepala bapanya dengan parang.
- G [13] Selepas ditetak, si mati terus berlari keluar dari rumah tersebut sambil dikejar oleh perayu yang masih memegang sebilah parang panjang. Melihat keadaan itu, SP2 serta beberapa orang pekerja si mati yang berada di situ turut juga melarikan diri. SP2 juga melihat tertuduh kedua turut mengejar mereka sambil memegang sebilah parang.
- H [14] L/Kpl Hj Newaz Khan bin Mohd Akram Khas ('SP4') yang bertugas di Balai Polis Pontian telah bergegas ke tempat kejadian dengan beberapa orang anggota setelah menerima maklumat dari orang awam. Mengikut SP4, beliau melihat perayu berada di hadapan rumah tersebut sedang memegang sebilah parang. Perayu telah ditangkap dan sebilah parang telah dirampas. Perayu dan
- I parang tersebut dibawa balik ke balai.
- [15] Si mati telah dibawa ke sebuah klinik di Pekan Nenas dan kemudiannya ke Hospital Kulai. Memandangkan kecederaan parah yang dialami oleh si mati, beliau seterusnya dihantar ke Hospital Sultanah Aminah Johor Bahru.

Satu pembedahan bagi mengurangkan tekanan otak si mati telah dilakukan oleh pakar bedah otak dan saraf, Dr Nasser bin Abdul Wahap ('SP7') pada jam 12.15 pagi, 28 Mac 2008. Menurut SP7, peluang si mati untuk hidup melalui pembedahan tersebut ialah 70% sahaja.

A

[16] Selepas pembedahan dilakukan, si mati telah menghembuskan nafas yang terakhir pada jam 3 petang, 28 Mac 2008, iaitu 15 jam selepas pembedahan dilakukan. Jasad si mati telah dibedah siasat oleh Dr Siew Sheue Feng ('SP1') pada 29 Mac 2008, jam 9 malam. SP1 mendapati si mati telah mengalami luka hirisan berukuran 12cm x 0.3cm di bahagian atas kepala sebelah kiri yang memotong kulit dan tempurung kepala sehingga mencecah otak. Selain itu, si mati juga mengalami 'haematoma' berukuran 3cm x 1.3cm di bahagian orbital kiri serta terdapat kesan pembedahan di kepala si mati yang telah dijahit sepanjang 33cm.

B

C

[17] Sebab kematian si mati, menurut SP1, adalah 'incised wound to the head' dan luka hirisan yang disebabkan oleh satu senjata atau benda tajam. Kecederaan ini adalah fatal kerana ia mengakibatkan terpotongnya saluran darah utama yang menyebabkan pertumpahan darah yang banyak serta mencederakan otak si mati. SP1 bersetuju bahawa parang (P5A) boleh menjadi penyebab kepada kecederaan luka hirisan di kepala si mati. SP1 juga menyatakan bahawa beliau tidak mendapati sebarang kecederaan mempertahankan diri dialami oleh si mati dan 'self-inflicted injury'.

D

E

[18] Selepas membuat penilaian maksima terhadap keseluruhan keterangan yang dikemukakan oleh saksi-saksi pendakwaan, hakim bicara berpuas hati bahawa pihak pendakwaan telah berjaya membuktikan satu kes prima facie terhadap perayu.

F

[19] Selepas dipanggil membela diri, perayu telah memberikan keterangan bersumpah dari kandang saksi dan memanggil dua orang saksi pembelaan. Pada inti patinya, pembelaan perayu ialah apabila beliau tiba di tempat kejadian, beliau terus mengadakan perbincangan dengan beberapa orang penarik kereta yang berada di situ. Apabila telah berlaku kekecohan di luar rumah tersebut dan kerana malu dengan jiran-jiran, perayu telah mempelawa si mati untuk berunding di dalam rumah tersebut.

G

H

[20] Mengikut perayu, beliau masuk ke dalam rumah tersebut dengan diikuti oleh si mati. Apabila sampai di ruang tamu, beliau dapati beberapa orang pekerja si mati yang bersenjatakan parang, besi dan kunci stereng ('steering lock') turut ikut masuk ke dalam rumah tersebut. Pekerja-pekerja si mati telah bertindak agresif dan salah seorang dari mereka terus menolak perayu dan isterinya yang sedang mengandung.

I

- A [21] Melihat keadaan tersebut, perayu terperanjat dan merasa marah. Perayu telah merampas parang yang dipegang oleh salah seorang dari mereka dan melibaskan pedang tersebut ke arah mereka. Beliau juga cuba menepis kunci stereng ('steering lock') dengan parang yang dipegangnya tetapi telah terkena kepala si mati. Perayu tidak berniat untuk mencederakan sesiapa tetapi beliau
- B hanya bertindak untuk mempertahankan diri, isteri dan ahli keluarganya yang berada di dalam rumah tersebut.

[22] Justeru, pembelaan utama perayu ialah pertahanan persendirian ('private defence') dan pergaduhan mengejut ('sudden fight').

- C [23] Hakim bicara, selepas membuat penilaian terhadap keseluruhan keterangan yang dikemukakan dalam perbicaraan, menyatakan di ms 173 rekod rayuan seperti berikut:

- D ... Saya mendapati bahawa pembelaan telah gagal untuk membuktikan tertuduh pertama [perayu] berhak kepada pembelaan self defence mahupun sudden fight untuk melepaskan dirinya daripada pertuduhan. Saya juga berpuashati pihak pembelaan telah gagal untuk membangkitkan sebarang keraguan yang munasabah terhadap kebenaran kes pihak pendakwaan. Saya berpuashati bahawa pihak pendakwaan telah berjaya membuktikan kes mereka melampaui keraguan yang munasabah terhadap tertuduh pertama [perayu] atas pertuduhan seperti terpinda
- E ...

RAYUAN

- F [24] Walaupun perayu telah mengemukakan sebanyak tujuh alasan rayuan dalam petisyen rayuan yang difailkan pada 30 April 2012, namun di hadapan kami, peguambela terpelajar, Encik Rosli Kamarudin, telah menyatakan bahawa beliau hanya ingin menumpukan hujahnya kepada isu sama ada hakim bicara telah khilaf dari segi undang-undang dan fakta dalam menilai
- G pembelaan perayu, terutama dalam aspek pembelaan pergaduhan mengejut ('sudden fight') dan hak pertahanan persendirian ('private defence').

PERGADUHAN MENGEJUT ('SUDDEN FIGHT')

- H [25] Peguambela terpelajar berhujah bahawa kesalahan yang dilakukan oleh perayu bukanlah terjumlah kepada membunuh ('murder') tetapi homisid salah yang tidak terjumlah kepada membunuh ('culpable homicide not amounting to murder') yang boleh dihukum di bawah s 304 KK. Beliau merujuk kepada Pengecualian 4 s 300 yang memperuntukkan seperti berikut:

- I Exception 4 — culpable homicide is not murder if it is committed without premeditation in a sudden fight in the heat of passion upon a sudden quarrel, and without the offender having taken undue advantage or acted in a cruel or unusual manner. Explanation — It is immaterial in such cases which party offers the provocation or commits the first assault.

[26] Seterusnya peguambela terpelajar berhujah bahawa perayu tidak berniat untuk mencederakan si mati apatah lagi membunuhnya. Apa yang terjadi ialah perundingan antara perayu dan si mati telah bertukar menjadi satu pertengkaran di mana isteri perayu ('SD2') yang sedang sarat mengandung telah ditolak. Pertengkaran seterusnya telah bertukar menjadi pergaduhan mengejut antara perayu dan beberapa orang pekerja si mati yang bersenjatakan parang dan alatan-alatan lain. Si mati pada ketika itu memegang kunci stereng ('steering lock'). Dalam pergaduhan dan/atau pergelutan mengejut tersebut, perayu telah berjaya merampas parang daripada salah seorang pekerja si mati dan melibaskan parang itu beberapa kali untuk mengelakkan si mati dan pekerja-pekerjanya dari menghampiri dan menyerangnya. Semasa perayu melibas parang tersebut, si mati telah mendapat kecederaan.

[27] Peguambela terpelajar perayu berhujah bahawa versi keterangan perayu mengenai apa yang terjadi di dalam rumah tersebut disokong oleh fakta-fakta berikut:

- (a) bahawa perayu datang ke rumah tersebut tanpa membawa apa-apa senjata;
- (b) bahawa perayu datang ke rumah tersebut bersama-sama dengan keluarga, isteri dan anaknya;
- (c) bahawa perayu tidak membawa dan/atau memanggil kawan-kawannya untuk datang ke rumah tersebut; dan
- (d) bahawa terdapat perundingan antara perayu dan si mati serta pekerja-pekerjanya di luar rumah tersebut sebelum mereka masuk ke dalam rumah.

[28] Tengku Amir Zaki bin Tengku Hj Abdul Rahman, timbalan pendakwa raya terpelajar sebaliknya berhujah bahawa berdasarkan fakta dan keadaan yang wujud dalam kes ini, Pengecualian 4 kepada s 300 KK adalah tidak terpakai dan hakim bicara adalah betul apabila memutuskan bahawa perayu telah didapati bersalah dan disabitkan dengan kesalahan membunuh. Secara alternatifnya, timbalan pendakwa raya terpelajar berhujah bahawa perayu telah mengambil peluang tidak berpatutan atau bertindak secara kejam atau luar biasa ('had taken undue advantage or acted in a cruel or unusual manner'). Bagi menyokong hujah tersebut, rujukan dibuat kepada kes *Mohamed Kunjo v Public Prosecutor* [1978] 1 MLJ 51.

KEPUTUSAN MAHKAMAH MENGENAI PEMBELAAN
PERGADUHAN MENGEJUT ('SUDDEN FIGHT')

[29] Pembelaan pergaduhan mengejut telah dijelaskan oleh mahkamah ini, antara lain, dalam kes *T Paramasparan a/l Thanigajalam v Public Prosecutor*

- A [2012] 2 MLJ 545; [2012] 4 CLJ 309 dan *Joseph Che Suan @ Swan Bin Ajuk v Public Prosecutor* (Rayuan Jenayah No S-05–250 Tahun 2009) (Mahkamah Rayuan). Kes-kes tersebut menekankan bahawa persoalan sama ada terdapat elemen pergaduhan mengejut atau tidak dalam sesuatu kes adalah merupakan persoalan fakta dan perayu perlu mengemukakan keterangan yang mencukupi bagi menunjukkan berlaku pergaduhan mengejut tersebut. Beban adalah terletak ke atas perayu untuk membuktikannya (lihat *Sum Yat Loy v Pendakwa Raya* (Rayuan Jenayah No W-05–11 Tahun 2009 (Mahkamah Rayuan)); *Lee Thian Beng v Public Prosecutor* [1972] 1 MLJ 248 (MP); *Lee Chin Hock v Public Prosecutor* [1972] 2 MLJ 30 (MP); *Ikau anak Mail v Public Prosecutor* [1973] 2 MLJ 153 (MP); *Abdul Razak bin Dalek v Public Prosecutor* [2010] 4 MLJ 725; [2010] 6 CLJ 357 dan s 105 Akta Keterangan 1950).
- B
- C

- D [30] Seperti yang dapat diperhatikan dalam Pengecualian 4 kepada s 300 KK yang dinukilkan di atas, terdapat empat keperluan atau syarat yang perlu dibuktikan oleh perayu bagi melepaskan diri dari kesalahan membunuh atas alasan bahawa kematian adalah akibat dari pergaduhan mengejut, iaitu:

- (a) terdapat pergaduhan mengejut;
- E (b) tiada rancangan terdahulu;
- (c) perbuatan dilakukan tatkala naik perasaan berang ('the act was done in heat of passion'); dan
- F (d) perayu tidak mengambil peluang yang tidak berpatutan dan tidak bertindak secara kejam atau luar biasa.

- G [31] Huraian ('explanation') kepada Pengecualian 4 juga adalah jelas, iaitu adalah tidak penting pihak mana yang mendatangkan bangkitan marah atau mula-mula melakukan serangan itu. Dr Sir Hari Singh Gour, dalam buku *The Penal Law of India*, (Edisi Kesepuluh), 1983, Vol 3, menyatakan di ms 2316 seperti berikut:

- H The position of the combatants under this clause is ... this: There is no previous deliberation or determination to fight. A fight suddenly takes place, for which both parties are more or less to blame. It may be one of them starts it, but if the other had not aggravated it by his own conduct, it would have not taken the serious turn that it did. There is then mutual provocation and aggravation and it is difficult to apportion the blame that attaches to each fighter.

- I [32] Hakim bicara telah membuat penemuan fakta bahawa tidak ada apa-apa pergaduhan mengejut telah berlaku antara perayu, si mati dan pekerja-pekerjanya dalam kes ini. Dalam alasan penghakiman di ms 172–173 rekod rayuan, beliau menyatakan:

[45] Mengenai dakwaan tertuduh pertama dan SD2 (isteri beliau) bahawa ramai orang bersenjata masuk ke dalam rumah mengancam tertuduh pertama dan isterinya juga diragukan. Keterangan SD1 dan SD2 bercanggah dengan keterangan SD3, saksi bebas yang dipanggil oleh pihak pembelaan. Saksi SD3 menyatakan bahawa kedua-dua tertuduh dan Simati berunding secara baik dan kemudiannya mereka masuk berunding di dalam rumah. SD3 melihat hanya tiga orang yang masuk berunding di dalam rumah iaitu tertuduh pertama, tertuduh kedua dan Simati. SD3 menyatakan lain-lain orang menunggu di luar rumah. Keterangan SD3 ini disokong oleh keterangan SP2 yang menyatakan bapa beliau yang masuk ke dalam rumah setelah diajak oleh tertuduh pertama. Setelah Simati masuk dan mahu duduk di sofa, beliau terus ditetak dengan parang oleh tertuduh pertama. Oleh itu pembelaan sudden fight yang cuba digantungi oleh tertuduh pertama gagal dibuktikan atas imbalan kebarangkalian dan tidak langsung menimbulkan keraguan munasabah terhadap kebenaran kes pihak pendakwaan. Tidak ada apa-apa pergaduhan yang berlaku. Sebaliknya Simati telah ditetak dengan parang oleh tertuduh pertama dari arah belakang sewaktu beliau menunduk untuk duduk di satu sofa ...

[33] Kami bersetuju dengan penemuan fakta oleh hakim bicara bahawa tidak berlaku apa-apa pergaduhan mengejut dalam kes ini. Sekiranya diandaikan bahawa terdapat beberapa elemen seperti yang disebut dalam Pengecualian 4 s 300 KK di dalam kes ini seperti yang diujahkan oleh peguambela terpelajar perayu (di mana dinafikan), iaitu tiada rancangan terdahulu ('without any premeditation') dan perbuatan perayu dilakukan tatkala naik perasaan berang ('in the heat of passion') disebabkan oleh pelakuan si mati dan/atau pekerja-pekerjanya; pembelaan ini tidak terpakai kepada perayu kerana kesemua keperluan dan/atau syarat Pengecualian 4 telah tidak dipenuhi, terutama elemen bahawa perayu tiada mengambil peluang yang tidak berpatutan atau tiada bertindak secara kejam atau luar biasa ('had not taken undue advantage or acted in a cruel or unusual manner'). Dalam kes *Mohamed Kunjo v Public Prosecutor*, Lord Scarman berkata di ms 54:

But formidable difficulties face the appellant when he attempts to show that the act causing death was committed 'without the offender having taken undue advantage or acted in a cruel or unusual manner'. The appellant who had been engaged in a fight with the deceased, ran to get a weapon and returned to attack the defenseless deceased with a truly murderous weapon, the exhaust pipe, a photograph of which we have seen. The evidence of the assault shows that the deceased was taken by surprise and attacked with a very unusual and unexpected weapon, a heavy blow on the head from which could reasonably be expected to be lethal. In one of the Indian cases to which we were mostly helpfully referred, *Sarjug Prasad v The State* AIR 1959 Patna 66, K Sahai J commented that 'undue advantage ... means unfair advantage'. In the face of the evidence we do not see how the appellant could prove that he had not taken undue advantage or acted in a cruel or unusual manner.

- A [34] Adalah menjadi undang-undang mantap bahawa bagi membolehkan pembelaan pergaduhan mengejut terpakai, kesemua keperluan dan/atau syarat Pengecualian 4 s 300 KK hendaklah dipenuhi. Dalam aspek ini, kami ingin merujuk kepada beberapa keputusan kes Mahkamah Agung India yang membuat keputusan terhadap peruntukan in pari materia dalam Kanun Keseksaan India. Dalam kes *State of Rajasthan v Islam* (2011) 6 SCC 343, Mahkamah Agung India memutuskan:
- B

In order to bring a case under exception (4) to s 300 of the IPC, the evidence must show that the accused acted without any premeditation and in a heat of passion and without having taken undue advantage and he had not acted in a cruel or unusual manner. *Every one of these circumstances is required to be proved to attract exception (4) to s 300 of the IPC and it is not sufficient to prove only some of them.*

(Penekanan ditambah.)

- D [35] Dalam nada yang sama, Mahkamah Agong India telah memutuskan dalam kes *Sukhdev v State of Punjab* (2007) 15 SCC 364 seperti berikut:

- E *To bring a case within exception 4 all the ingredients mentioned in it must be found.* It is to be noted that the 'fight' occurring in exception 4 to s 300 of the IPC is not defined in the IPC. It takes two to make a fight. Heat of passion requires that there must be no time for the passions to cool down and in this case, the parties have worked themselves into a fury on account of the verbal altercation in the beginning. A fight is a combat between two and more persons whether with or without weapons. It is not possible to enunciate any general rule as to what shall be deemed to be a sudden quarrel. It is a question of fact and whether a quarrel is sudden or not must necessarily depend upon the proved facts of each case. *For the application of exception 4, it is not sufficient to show that there was a sudden quarrel and there was no premeditation. It must further be shown that the offender has not taken undue advantage or acted in cruel or unusual manner. The expression 'undue advantage' as used in the provision means 'unfair advantage'.* (Penekanan ditambah.)
- F
- G

- H [36] Kami juga bersetuju dengan hujah timbalan pendakwa raya terpelajar bahawa keterangan yang ada dalam kes ini menunjukkan kecederaan yang dialami oleh si mati ialah satu kecederaan luka potong yang dalam di kepala serta lebam di tempat yang sama. Justeru, adalah jelas perayu telah mengambil peluang tidak berpatutan dan bertindak secara kejam atau luar biasa apabila menyerang si mati yang tidak mempunyai apa-apa senjata. Dalam kes *Kikar Singh v State of Rajasthan* AIR 1993 SC 2426, mahkamah memutuskan seperti berikut:
- I

Where the deceased was unarmed and did not cause injury to the accused even following a sudden quarrel if the accused has inflicted fatal blows on the deceased, exception 4 is not attracted and commission must be one of murder punishable under s 302.

PERTAHANAN PERSENDIRIAN ('PRIVATE DEFENCE')

A

[37] Peguambela terpelajar perayu berhujah bahawa si mati dan pekerja-pekerjanya telah datang ke rumah tersebut dengan bersenjatakan parang dan peralatan lain seperti kunci stereng. Apabila berlaku pergelutan, perayu telah berjaya merampas parang tersebut dan melibaskannya beberapa kali bagi mempertahankan diri. Semasa melibaskan parang tersebut, si mati dikatakan mengalami kecederaan. Justeru, diujahkan ss 96–97 KK adalah terpakai dalam kes ini.

B

[38] Sebelum kami membincangkan keterangan yang dikemukakan mengenai isu ini, kami berpendapat adalah suai manfaat sekiranya kami menyatakan secara ringkas prinsip mengenai hak pertahanan persendirian dan beberapa keputusan penting mahkamah mengenainya. Peruntukan relevan yang memperkatakan hak pertahanan persendirian ialah ss 96–97 KK:

C

96 Nothing done in private defence is an offence.

Nothing is an offence which is done in the exercise of the right of private defence.

97 Right of private defence of the body and property.

D

Every person has a right, subject to the restrictions contained in section 99, to defend —

E

(a) his own body, and the body of any other persons against any offence affecting the human body;

F

(b) the property, whether or not movable or immovable, of himself or of any other person, against any act which is an offence falling under the definition of theft, robbery, mischief or criminal trespass, or which is an attempt to commit theft, robbery, mischief or criminal trespass.

G

[39] Seksyen 100 KK juga adalah berkaitan dan adalah seperti berikut:

100 When the right of private defence of the body extends to causing death.

The right of private defence of the body extends, under restrictions mentioned in the last preceding section, to the voluntary causing of death or of any other harm to the assailant, if the offence which occasions the exercise of the right is of any of the following descriptions:

H

(a) such an assault as may reasonably cause the apprehension that death will otherwise be the consequence of such assault;

I

(b) such an assault as may reasonably cause the apprehension that grievous hurt will otherwise be the consequence of such assault;

- A** (c) an assault with the intention of committing rape;
(d) an assault with the intention of gratifying unnatural lust;
(e) an assault with the intention of kidnapping or abducting;
- B** (f) an assault with the intention of wrongfully confining a person, under circumstances which may reasonably cause him to apprehend that he will be unable to have recourse to the public authorities for his release.

C [40] Dalam kes *Darshan Singh v State of Punjab* AIR 2010 SC 1212, Mahkamah Agung India, selepas menyenaraikan kes-kes penting di India mengenai hak pertahanan persendirian, telah membuat kesimpulan yang berikut:

- D** (i) Self-preservation is the basic human instinct and is duly recognized by the criminal jurisprudence of all civilized countries. All free, democratic and civilized countries recognize the right of private defence within certain reasonable limits.
- E** (ii) The right of private defence is available only to one who is suddenly confronted with the necessity of averting an impending danger and not of self-creation.
- F** (iii) A mere reasonable apprehension is enough to put the right of self defence into operation. In other words, it is not necessary that there should be an actual commission of the offence in order to give rise to the right of private defence. It is enough if the accused apprehended that such an offence is contemplated and it is likely to be committed if the right of private defence is not exercised.
- G** (iv) The right of private defence commences as soon as a reasonable apprehension arises and it is co-terminus with the duration of such apprehension.
- H** (v) It is unrealistic to expect a person under assault to modulate his defence step by step with any arithmetical exactitude.
- (vi) In private defence the force used by the accused ought not to be wholly disproportionate or much greater than necessary for protection of the person or property.
- I** (vii) It is well settled that even if the accused does not plead self-defence, it is open to consider such a plea if the same arises from the material on record.
- (viii) The accused need not prove the existence of the right of private defence beyond reasonable doubt.
- (ix) The Indian Penal Code confers the right of private defence only when that unlawful or wrongful act is an offence.
- (x) A person who is in imminent and reasonable danger of losing his life or

limb may in exercise of self defence inflict any harm even extending to death on his assailant either when the assault is attempted or directly threatened.

A

[41] Mahkamah Rayuan Singapura, dalam kes *Tan Chor Jin v Public Prosecutor* [2008] 4 SLR(R) 306, selepas membuat rujukan kepada kes India di atas, telah memberi panduan mengenai peruntukan pertahanan persendirian dalam Kanun Keseksaan Singapura yang in pari materia dengan peruntukan pertahanan persendirian dalam Kanun Keseksaan Malaysia. Panduan ini telah direngkaskan oleh Stanley Yeo dalam artikel bertajuk '*Bringing clarity to private defence: The Singapore experience*', 3 NUTS L Rev 33 (2010), di ms 42–43:

B

C

... The court declared that the following sequence of conjunctive requirements represented a faithful rendition of ss 96 to 106 of the Penal Code in so far as the right of private defence of the body was concerned:-

D

(a) Save for the situation where the defender is defending himself against an act of a person of unsound mind [etc] (see s 98 of the Penal Code), the defender must show that an offence affecting the human body has been committed or is reasonably apprehended. This is to conform to the first of the preconditions ... viz. s 97 of the Penal Code.

E

(b) The defender must show that there was no time to seek the protection of public authorities. This is to conform to the second precondition ... viz. s 99(3) of the Penal Code. The test for whether the defender had time to have recourse to the protection of the public authorities is an objective one. In this regard, it should be noted that the Indian cases appear quite correctly, to equate the words 'time to have recourse to the protection of the public authorities' (see s 99(3) of the Penal Code) with 'reasonable opportunity of redress by recourse to the public authorities' (see Ratanlal and Dhirajlal's Law of Crimes, 26th ed, 2007, p 406). Further, the defender should not be expected to seek the protection of the public authorities if the time needed to do so would result in the mischief being completed (see Ratanlal and Dhirajlal's The Indian Penal Code, 31st ed, 2006, p 459).

F

G

(c) If the defender was the [initial] aggressor at the material time, it is prima facie less likely that he had a right of private defence ... Much would depend on the factual matrix of the case: if, for instance the defender was armed with a deadly weapon from the outset, it is very unlikely that the right of private defence would ever arise.

H

(d) The defender must prove that, at the time of acting in private defence, he reasonably apprehended danger due to an attempt or a threat by the victim to commit an offence affecting the body. This is a subjective test ...

I

(e) Where the defender has killed the victim, he has to prove that the offence which occasioned the exercise of the right of private defence was one of the offences listed in s 100 ...

- A** If the defender is unable to show that he exercised his right of private defence owing to one or more of the offences listed in s 100, his right of private defence will not extend to the causing of the victim's death, although s 101 would still permit him to cause 'any harm other than death' to the victim.
- B** (f) The defender must prove that the harm caused to the victim was reasonably necessary in private defence. Due allowance should be given to the dire circumstances under which the defender was acting.
- C** [42] Kami bersetuju sepenuhnya dengan proposisi undang-undang yang dibuat oleh Mahkamah Agung India dan Mahkamah Rayuan Singapura seperti yang dinukilkan di atas.
- D** [43] Berdasarkan prinsip undang-undang di atas, kami berpendapat hakim bicara adalah betul apabila beliau menolak pembelaan pertahanan persendirian yang dikemukakan oleh perayu. Dalam penghakimannya di ms 171–172 rekod rayuan, beliau menyatakan:
- E** [43] ... Simati yang melihat parang dilibaskan kearah beliau tentunya akan cuba mengelak atau menepis parang tersebut dengan tangan beliau. Pakar patologi mengesahkan tiada sebarang kecederaan membela diri dialami oleh Simati dan tiada sebarang kecederaan lain selain dari kecederaan tetakan oleh senjata tajam di bahagian atas kepala Simati. Kecederaan ini selari dengan keterangan SP2 bahawa Simati ditetak di atas kepala dengan parang oleh tertuduh pertama sewaktu Simati sedang cuba untuk duduk disatu sofa di dalam Rumah tersebut. Mahkamah ini
- F** tidak meragui keterangan SP2 mengenai fakta ini dan menerima keterangan SP2 sebagai saksi yang bercakap benar.
- G** [44] Keterangan tertuduh pertama bahawa Simati memegang parang juga tidak boleh dipercayai. Keterangan tertuduh pertama mengenai fakta ini bercanggah dengan keterangan saksi SD3 sendiri. Dalam keterangannya SD3 mengesahkan bahawa Simati tidak bersenjata ketika masuk ke dalam Rumah Tersebut. SD3 hanya melihat beberapa orang bersenjata setelah melihat Simati berlari keluar dengan berlumuran darah. Keterangan SD3 ini selaras dengan keterangan SP2 yang menyatakan bahawa bapanya tidak memegang sebarang senjata. SP2 menyatakan mereka hanya mengambil senjata setelah diserang di luar rumah oleh kedua-dua tertuduh. Saksi SD3 turut menyatakan bahawa tertuduh pertama dan tertuduh kedua yang memegang parang dan besi semasa mengejar Simati keluar rumah.
- H**
- I** [44] Di sini juga, harus dinyatakan bahawa sepanjang pemeriksaan balas saksi SP2, pihak pembelaan tidak pernah mengajukan atau mencadangkan perihal mempertahankan diri kepada saksi tersebut. Ketidakujudan soal-balas sedemikian sudah pasti akan menjejaskan nilai probatif pembelaan perayu mengenai isu ini.
- [45] Kami sendiri juga telah meneliti kesemua keterangan yang berkaitan

dengan isu ini dan kami berpuas hati bahawa keputusan hakim bicara adalah berdasarkan analisis dan penilaian yang betul terhadap keterangan yang dikemukakan di hadapannya. Dilihat dari rentetan peristiwa kes ini seperti yang dikemukakan oleh saksi-saksi, kami berpendapat tiada keputusan lain yang boleh dibuat oleh hakim bicara.

A

B

[46] Sebelum kami membuat kesimpulan, kami ingin menegaskan di sini bahawa cabaran yang dibuat oleh perayu dalam rayuan di hadapan kami kebanyakannya adalah menjurus ke arah mempertikaikan penemuan fakta yang dibuat oleh hakim bicara. Adalah menjadi undang-undang mantap bahawa Mahkamah Rayuan hendaklah mengambil pendekatan perlahan untuk mengganggu fakta yang dibuat oleh hakim bicara sekiranya penemuan fakta tersebut tidak bertentangan dengan keberatan keterangan ('weight of evidence'). Mahkamah Rayuan tidak akan mengganggu penemuan tersebut melainkan perayu dapat menunjukkan bahawa ia adalah tidak masuk akal dan secara jelas adalah salah (lihat kes-kes *Public Prosecutor v Mohd Zahari bin Embong* [2013] 1 MLJ 201; [2012] 1 LNS 471; *Tan Hung Yeoh v Public Prosecutor* [1999] 3 SLR 93; *Andy bin Bagindah v Public Prosecutor* [2000] 3 MLJ 644; [2000] 3 CLJ 289; dan *Wan Marzuki Wan Abdullah v Public Prosecutor* [2008] MLJU 285; [2008] 4 CLJ 631).

C

D

E

[47] Dalam kes *Dato Mokhtar bin Hashim & Anor v Public Prosecutor* [1983] 2 MLJ 232; [1983] CLJ 101 (Rep); [1983] 2 CLJ 10, Mahkamah Persekutuan telah menegaskan prinsip undang-undang ini di ms 275 (MLJ) seperti berikut:

F

The Privy Council said in *Caldeira v Gray* that the functions of an appellate court, when dealing with a question of fact, and a question of fact in which questions of credibility are involved, are limited in their character and scope, and that in an appeal from a decision of a trial judge based on his opinion of the trustworthiness of witnesses whom he has seen, an appellate court must in order to reverse, not merely entertain doubts whether the decision below is right but be convinced that it is wrong.

G

[48] Kami tidak mendapati apa-apa kesilapan dan/atau salah arah diri oleh hakim bicara dalam membuat penemuan fakta dalam kes ini. Penemuan yang dibuat beliau sesungguhnya telah disokong oleh keterangan yang ada di hadapannya.

H

KESIMPULAN

I

[49] Berdasarkan alasan-alasan yang dihuraikan di atas, kami berpendapat bahawa rayuan ini adalah tidak bermerit dan sabitan dan hukuman yang

A dibuat oleh hakim bicara adalah selamat. Justeru, sabitan dan hukuman oleh Mahkamah Tinggi adalah disah dan dikekalkan.

Rayuan ditolak dan sabitan dan hukuman dikekalkan.

B

Dilaporkan oleh Afiq Mohamad Noor

C

D

E

F

G

H

I